

Dragoslav Paunesku

MILOŠ ŠOBAJIĆ

Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, 12.04.–05.05.2006.

Miloš Šobajić i dalje ne smanjuje kinetičnost, furioznost, olujnost u svojim radovima, naprotiv, u njegovim slikama i skulpturama (instalacijama) sve više pršti, stenje i kida se do apsurda – do brutalnog komadanja ljudskih ekstremiteta, do nestanka krvi – do totalne osušenosti tela. I dalje se tačka na kojoj egzistira Šobajićev likovni nukleus

nalazi u snazi Vagnerove ozvučenosti i Beketove ispričivosti. Sav taj kaos u Šobajićevim neuglednim enterijerima – kupatilima (prljavim lavaboima), kaos sa pregrst krvavih situacija samo ukazuje da je on umetnik, koji sa nekolicinom zastrašujućih (foto) kadrova, želi da "opomene" – ukaže na surovu stvarnost, kao što su to nekad činili egzistencijalisti, davnih šezdesetih.

Miloš Šobajić je dakle, umetnik apokaliptičnog naboja – umetnik apokalipse poput Heronimusa Bosa, umetnik beznađa poput Edvarda Munka, ili poput Franciska Goje kada je radio svoje grafika (Dezastresose).